

בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 18-03-55661 פלונית נ' אלמוני

תיק חיצוני : מספר תיק חיצוני

כבוד השופט טל פרני

בפני

אלמוני ת.ז.

המבקש

נגד

פלונית ת.ז.

המשיבה

החלטה

לפניי בקשה לסילוק התביעה על הסף, של תביעת המשיבה כנגד המבקש, להגדלת דמי המזונות עליהם הסכימו הצדדים, בסך של 2,800 ₪, עבור בנם הקטין של הצדדים, בהסכם שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 5/1/17 בתיק תה"ס-55052-12-16.

1. המבקש יליד שנת, המשיבה ילידת שנת, ידועים בציבור לשעבר ולהם בן משותף יליד למבקש ילד קטין נוסף מנישואיו הראשונים לגב' (להלן: "הגרושה") יליד

2. ביום 26.12.16 הגישו הצדדים בקשה לאישור הסכם, הליך תה"ס 55052-12-16, וביום 5.1.17 התקיים דיון במעמד הצדדים בו אושר ההסכם בפסק דין. את ההסכם ערך עו"ד , אשר ייצג את הצדדים בהליך תה"ס, ועיקרי ההסכם בעניין משמורת, מזונות ומדור כדלקמן:

2.1 משמורת: הקטין יהיה בחזקתה של האם עד

הגיעו לגיל 18. עד גיל 3 הקטין יהיה בחזקת האב בימי

ג' בין השעות 17:00-19:00 ובסופי שבוע יפגש האב

עם הקטין לסירוגין באופן שבו שבוע אחד יפגש עם

הקטין ביום שישי בין השעות 16:00-18:00. בשבוע

שלאחר מכן, יפגש עם הקטין ביום שישי בלבד בין

השעות 12:00-14:00. לאחר גיל 3 הקטין ילון אצל

האב בסופי שבוע. האב יקח את הקטין ביום שישי

ישירות ממסגרות החינוך ועד למוצאי שבת בשעה

19:00. באמצע השבוע יתקיימו המפגשים בימי ג'

באותה מסגרת שעות כמפורט לעיל.

2.2 מזונות ומדור: עד ליום 1.1.20 ישלם האב לאם

מזונות בסך של 2,800 ₪ לחודש אשר כוללים

השתתפות בדמי מדור ובעלות הגן של הקטין. החל

מיום 1.1.20, דהיינו לאחר סיום הגן, יופחתו המזונות

לסך של 2,000 ₪ לחודש.

3. ביום 7.11.17 הגישה המשיבה בקשה ליישוב סכסוך, הליך י"ס-16229-11-17, וביום 26.3.18 הגישה המשיבה את התביעה בהליך דנן שעניינה הגדלת דמי המזונות והרחבת זמני השהות. נטען כי לאור לחצים, שכנועים והבטחות מטעם המבקש נחתם הסכם שאינו מפרט את מלוא הסכומים שישולמו בעבור הקטין. כן המבקש הבטיח מפורשות כי ייתן למשיבה כספים במזומן, לפחות 1,500 ₪ בחודש מעבר לסכומים המפורטים בהסכם. נטען כי ביום הדיון המשיבה לא רצתה לחתום על ההסכם אשר נשען על הבטחות שניתנו מחוץ להסכם. המשיבה מחזירה לאחותה סך של 1,500-2,500 ₪ בחודש בעקבות הלוואה שנטלה לצורך השלמה לקניית הרכב בתקופה בה גרו הצדדים יחדיו. עוד נטען כי המבקש לא עומד בהסדרי השהות ולא מודיע למשיבה אודות שינויים או על אי הגעתו, ובשל כך נאלצת לצאת ממקום עבודתה באופן מפתיע

ובהול על מנת לדאוג לקטין. המשיבה מבקשת להרחיב את זמני השהות כד שיתווסף יום אחד בו המבקש ייפגש עם הקטין באמצע השבוע ולהרחיב את שעות המפגשים. כן התבקש בעניין זה כי המבקש ישלם למשיבה כ-1,000 ₪ בכל ביטול. נטען כי המשיבה גרה אצל הוריה, יחד עם הקטין ואחיה הנכה. לאחרונה חלה הדרדרות במצבם הרפואי של ההורים - לאור זאת יהיה נכון לטענתה כי תצא מבית הוריה ותתגורר בדירה נפרדת ולכן מבקשת המשיבה כי המבקש ישלם 30% מדמי השכירות. המשיבה טוענת כי פוטנציאל השתכרותה אינו גבוה שכן עובדת בתפקיד זוטרי כ..... וכי אין לה השכלה או ניסיון מקצועי ממשי. לעומתה, המבקש בעל תואר ראשון ב....., בעל תואר שני ב..... ועובד ב..... כן טוענת המשיבה כי לאחר פרידת הצדדים החל המבקש לבצע פרויקטים מעבר לעבודתו ומרוויח מהם כ 5,500 ₪ - 15,000 ₪ בנוסף למשכורתו הקבועה. המשיבה טוענת כי חל שינוי נסיבות מהותי ועל כן יש להגדיל את סכום המזונות, אחרת ייגרם עוול ואי צדק.

4. ביום 24.4.18 הגיש המבקש כתב הגנה, לפיו יש לסלק את התביעה על הסף בשל חוסר תום לב קיצוני. נטען כי פסק דין למזונות אשר ניתן בהסכמה אין לפתוח אלא במקרים נדירים וזאת בשל אופיו ההסכמי. בענייננו מדובר בתביעה מופרכת מיסודה, חסרת בסיס עובדתי ומשפטי. התביעה לא מעלה שינוי נסיבות מהותי ולמבקש חוב לבנק..... בסך של 117,084 ₪, הוא משלם לגרושתו מזונות לבנו בסך 2,000 ₪ בחודש ומשלם למשיבה מזונות עבור הקטין בסך של 2,800 ₪ עד לגיל 3 (סכום אשר יופחת לסך של 2,000 ₪ עם סיום הגן הפרטי). נטען כי אלמלא ההלוואות שהמבקש מקבל מהוריו, הוא לא היה שורד כלכלית את חיי היומיום. ההסכם נחתם מתוך רצון הצדדים ובהבנת תוכנו, מהותו ותוצאותיו ולאחר שסוכמו שינויים שנכתבו בפרוטוקול ולאחר שבית המשפט שאל שאלות והצדדים ענו. כן נטען כי המשיבה מלכתחילה, טרם חתימה על ההסכם, טענה שהיא תשכור דירה כך שדמי המזונות כללו בתוכם את דמי המדור. קיימת מניעות מלדון בתביעה נוכח סעיף 13 להסכם בו צוין במפורש כי הצדדים מוותרים על כל טענה ו/או תביעה מכל סוג שהוא אחד כלפי השני. המשיבה לא צירפה מסמכים שיתמכו בטענותיה, המבקש מקיים הסדרי השהות שסוכמו בפסק הדין ואף מעבר לכך. נטען כי המבקש עובד כשכיר בלבד ומשתכר במוצק כ-11,000 ₪

נטו בחודש ומעולם לא השלים הכנסה מפרויקטים צדדיים. המשיבה יזמה את הפנייה לעורך הדין והציגה לו את טיוטת ההסכם, כן אמרה למבקש שזה הסיכוי היחיד שלהם לשקם את הקשר. ההסכם הסדיר את כל נושא המזונות והתשלומים בגין הקטין, כולל מדור וחינוך. טענות המשיבה לגבי נסיבות חתימת ההסכם וביניהם עייפות, לחץ, הטעיה והבטחות - הן טענות כוזבות. המבקש מעולם לא התחייב לשלם מעבר לאמור בפסק הדין והוא עומד בכל התשלומים בהתאם לפסק הדין.

5. ביום 20.12.18 התקיים דיון במעמד הצדדים. המשיבה טענה כי פוטרה מעבודתה בחודש בעקבות ההתנהלות של המבקש בעניין זמני השהות, וכן כי נאלצה לצאת מבית הוריה, כיום שוכרת דירה בסך של 4,400 ₪ לחודש. המשיבה טענה כי המבקש מתעלל בקטין וכי היא תגיש תביעה למשמורת על מנת לצמצם את זמני השהות. המבקש טען כי פיטורים של אחד מהצדדים אינו מהווה שינוי נסיבות.

6. ביום 30.1.19 הגישה המשיבה סיכומים בעניין הבקשה דנן. נטען כי לא הוגשה בקשה נפרדת לדחייה על הסף ולא שולמה אגרה על בקשה כאמור. כן נטען כי יש לדחות את הטענה בדבר סעיף העדר תביעות בהסכם הגירושין שכן סעיף זה "צופה עבר" ואינו מונע מפניה של מי מהצדדים לערכאות לצורך מתן סעד בתביעות להגדלת/הפחתת מזונות עקב שינוי נסיבות מהותי שהתרחש לאחר חתימת ההסכם. נטען כי אין לפנינו מעשה בית דין ולבית המשפט לענייני משפחה יש סמכות לדון בתביעה. המשיבה זכאית לקבל את יומה בבית המשפט להוכיח את תביעתה ואין למבקש כל טענה משפטית המהווה בסיס לדחיית התביעה על הסף, תוך פגיעה בזכות חוקתית על חוקית לגישה לערכאות הנגזרת מחוק יסוד כבוד האדם וחירותו. המבקש מפר את חלוקת זמני השהות באופן עקבי וסיסטמטי, אינו מזין את ילדיו ואינו דואג לצרכיהם. צורף תצהיר של גב' , גרושתו של המבקש, בעניין זה. לאור הפרת זמני השהות ללא התרעה מוקדמת המשיבה פוטרה ביום ועד היום לא הצליחה למצוא מקום עבודה. המבקש מבצע פרויקטים בנוסף לעבודתו הסדירה, עליהם מקבל שכר. המשיבה אינה מתגוררת עוד בבית הוריה ושכרה דירת 5 חדרים עבודה ועבור הקטין טרם פוטרה בסך של 4,400 ₪ לחודש. לטענתה מדובר בשכר דירה דומה לדירה ראויה של 3 חדרים באזור. כן טען כי המבקש מעולם לא שילם שכר מלא עבור

בייביסיטר בגין היעדרותו, כפי שהיה צריך לעשות על פי ההסכם ולכן מבקשת סכום קבוע בגין כל היעדרות של האב.

7. ביום 17.2.19 הוגשו סיכומים מטעם המבקש. נטען כי התביעה כוללת כזבים שלא היו מעולם וכי לא צורף כל מסמך היכול לתמוך בטענות התביעה. המשיבה מתגוררת עם בן זוג הממן אותה, אותו לא הסכימה לחשוף. טרם פרידת הצדדים הציעה המשיבה למבקש לחתום על הסכם שלום בית שיישאר במגירה והצדדים ישתמשו בו במידה וירצו להיפרד. המשיבה יזמה פגישה עם עו"ד ב..... והביאה למשרדו עותק ההסכם אותו הציגה בכתב תביעתה. המבקש רצה לשמר את המערכת הזוגית שלו ולכן הסכים. ההסכם היה סוג של הכתבה מטעם המשיבה ולכן אין לה אלא להלין על עמה. היא איננה מגיעה בניקיון כפיים לתובענה ומטרתה להלך אימים על המבקש ולגרום לו לחיסרון כיס באמצעות בקשות סרק. המשיבה מסרבת להרחיב את הסדרי הראייה בין הקטין למבקש במטרה לחבל בקשר ביניהם מאחר והמבקש מצוי עתה בזוגיות חדשה. המשיבה טוענת כי המבקש מתעלל בבנם המשותף ללא הסבר מניח את הדעת. תצהירה של גרושת המבקש צריך להימחק מכתבי הטענות מאחר ולא הוגש בהתאם לתקנות. בן זוגה של גרושת המבקש היכה את בנם של המשותף של המבקש וגרושתו וכתוצאה מכך הורחק מביתם. התצהיר של הגרושה נחתם יומיים לאחר שהוגשה בקשה לצו הגנה כנגד סבתו של בנם המשותף. המשיבה שידרגה את אורך חייה בכך ששוכרת דירה בעלות של 4,400 ₪ עם דמי ניהול בסך 600 ₪ לחודש וארנונה בסך 1,000 ₪ לחודשיים וזאת ללא חשבונות חשמל, מים, ארנונה, כבלים וכו'. הדבר מצביע על כך שלא חלו בחייה שינויים לרעה. פיטורים אינם מהווים שינוי נסיבות לרעה.

8. תקנות 100 ו-101 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984 (להלן: "התקנות") קובעות כדלקמן:

"מחיקהעלהסך
100. ביתהמשפטאורהרשםרשאי, בכלעת,
לצוותעלמחיקתכתבתביעהנגדהנתבעים
כולסאומקצתם, עליסודאחדהנימוקיםהאלה:
(1) אינהכתבמראהעילתתביעה;
(2)
נראהלביתהמשפטאולרשםמתוךהכתבשהתובענההיא
טרדניתאוקנטרנית;

- (3) שוויוש לנושא התובענה נישום בחסרוה תובעלא תיקואת
הכתבתוך הזמן שנקבע לכך ;
(4) שולמה אגרה בלתי מספקת ותובעלא שילם את האגרה הנ
דרשתתוך הזמן שנקבע לכך .

- דחיה עלהסך
101. (א) בית המשפט אורשם שהוא שופטר שאי ,
בכלעת , לדחות תובענה נגדה נתבעים , כולס אומקצתם ,
מאחדה נימוקים האלה :
(5) מעשה בית דין ;
(6) חוסר סמכות ;
(7) כלנימוק אחר שעלפיו הוא סבור שניתן לדחות מלכתחילה
את התובענה בנוגע לאותונתבע.
(8) (ב)
לא ייעתר בית המשפט אורשם לבקשת דחיה מחוסר סמ
כות
אסנראה לשישלה עביר את הענין לבית משפט אולבית -
דין מוסמך לפי סעיף 79 לחוקבתי המשפט ."

9. הלכה פסוקה היא כי על בית המשפט לנהוג משנה זהירות ורק במקרים קיצוניים ויוצאי דופן להורות על סילוק על הסף. לענין זה יפים הדברים שנאמרו ב-ע"א 2582/09 הדייה גנאים נ' בית החולים רמב"ם (ניתן ביום 8.8.10), לפיהם :

"סילוק תובענה על הסף קשה מאוד לתובע, שהרי שערי המשפט ננעלים בפניו עוד טרם שטרוניותו כלפי בעל דינו ישמעו לגופן. בהקשר זה חמור במיוחד הוא סילוק על תובענה בדרך של דחייתה, דבר היוצר מעשה בית דין, וכמוהו כמסר לתובע, כי לא רק ששערי המשפט נעולים בפניו והוא נשרד לשוב כלעומת שבא, אלא שאל לו לחזור עוד אל היכל המשפט."

10. מכח מדיניות זו, הרי רק במקרים בהם ניתן לקבוע כי לתובע אין שום סיכוי לזכות בסעד המבוקש על ידו, תסולק התביעה על הסף. מהאמור עולה כי מדובר במקרים חריגים ויוצאי דופן, שרק בהם יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו ויורה על סילוק התביעה על הסף. אם יתברר בסופו של דבר כי לא היה מקום להגשת התביעה, ניתן לפצות על כך

בהשתתף הוצאות מתאימות. [ראה: ע"א 5634/05 צוקית הכרמל פרויקטים בע"מ נ' מיכה צח חברה לקבלנות כללית בע"מ (ניתן ביום 4.6.07)] עם זאת, נאמר לא אחת כי תקנות 100 ו-101 לתקנות "לא באו לעולם לתפארת המליצה בלבד", אלא כמקור לסלק מעל דרכו של בית המשפט הליכים שניכר וברור לגביהם, כי גם אם יתבררו עד תום, עדיין לא יהיה בכך כדי להצדיק מתן הסעד המבוקש. [ראה: ע"א 455/06 חלקה 21 בגוש 6539 בע"מ נ' עירית הרצליה (ניתן ביום 11.6.09)].

11. עסקינן במזונות ועל כן ייאמר כי פסק דין למזונות אינו מהווה מעשה בי-דין, גם אם ניתן על פי הסכמות. מקום שמתרחש שינוי נסיבות מהותי ניתן לעיין בפסק הדין מחדש. הטוען לשינוי נסיבות צריך להוכיח שינוי נסיבות מהותי, שלא נצפה ולא היה ניתן לצפותו בעת החתימה על ההסכם. שינוי במזונות שנפסקו ייעשה רק במקרים נדירים ובהתקיים שלושה תנאים מצטברים: (א) לא יהיה צודק להשאיר פסק הדין על כנו בעקבות שינוי הנסיבות המהותי; (ב) הצדדים הותירו, במפורש או מכללא, פתח לשינוי נסיבות; (ג) מבקש השינוי פעל בתום לב. כן, השינוי חייב להיות כזה שאינו ולא היה ידוע לטוען השינוי בזמן שניתן פסק הדין. [ראה: תמ"ש 8879-12-15 י.ר.ר נ' ז.ר. (ניתן ביום 14.2.16)]

12. לאחר עיון בכל החומר המצוי בתיק, בפרוטוקול הדיון מיום 5.1.17 ובהסכם, בכתב התביעה, בכתב ההגנה, בפרוטוקול הדיון מיום 20.12.18 ובסיכומי הצדדים, דומני כי דין הבקשה להתקבל, ויש להורות על סילוק התביעה על הסף.

13. לא מצאתי כי עלה בידי המשיבה להצביע, ולו על ראשית ראיה, לכך כי יש מקום להורות שינוי הוראות ההסכם ועל הגדלת דמי המזונות שנקבעו בין הצדדים, בהסכם, שקיבל תוקף של פסק דין לפני כשנתיים בלבד. למרות שלא חל שינוי בהכנסותיו, מהמסמכים בפני עולה כי לנתבע חובות בשיעור ניכר. לא התרשמתי כי התובעת הוכיחה, ולו לכאורה, ובמידה הנדרשת לשלב מקדמי זה, כי הנתבע מפר את זמני השהות, ומכל מקום, לא הפרה כה יסודית המחייבת דיון מחודש בסוגיית המזונות. יש לציין כי התובעת לא הגישה תביעה לאכיפת חלוקת זמני השהות, ואף סירבה להצעה להרחבת חלוקת זמני השהות [עמ' 3 ש' 1]. דומני כי פנייתה לבית המשפט כעת, אינה לגמרי בתום לב, ואינה עולה בקנה אחד

עם טובת הקטין. בכתב התביעה מציינת התובעת כי נוכח מצבה הקשה היא מתגוררת בבית הוריה [ס' 52], ובתקופת הביניים, למרות שלא הוגדלו דמי המזונות, מתברר כי התובעת שכרה דירה למגוריה, בעלות ניכרת של 4,400 ₪ לחודש. גם מכך ניתן ללמוד על יכולותיה הכלכליות, וכי אין מדובר במצב שבו לתובעת אין מקורות כספיים די הצורך. מעבר לאמור, עיון בפרוטוקול הדיון מיום 5/1/17 מעלה כי סוגיית שיעור המזונות נדון במפורש [עמ' 2], וכך גם העובדה כי הסכום המוסכם כולל השתתפות האב בהוצאות הגן.

14. מעבר לכל הטעמים כמפורט לעיל, הבאתי בחשבון, את הוראות פרק ו' לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט 2018. אמנם מועד כניסת התקנות לתוקף יחול רק בחודש ספטמבר 2019, ואולם, ע"פ הפסיקה אשר החלה מתהווה, על בתי המשפט ליתן משקל לרוח התיקון ולנוסח התקנות [ר' רע"א 66024-12-18, ת"א 28836-07-12, ת"א 47175-05-16, תא [י-ם] 38158-02-16, פורסמו במאגרים המקוונים]. דומני כי עיון בתקנה 5, בעניין חובתו של בית המשפט לאזן בין האינטרס של בעלי הדין בפניו, לבין האינטרס הציבורי, יחד עם הוראות תקנה 41, 43, במסגרתן, רשאי בית המשפט להורות על סילוק כתב התביעה "מכל נימוק אחר שלפיו הוא סבור שראוי ונכון למחוק את התביעה", בצירוף כל יתר הנסיבות כמפורט לעיל, מביאה בהכרח למסקנה כי יש מקום להורות על סילוק התביעה על הסף.

15. אשר על כן אני מקבל הבקשה ומורה על מחיקת התביעה.

16. המשיבה תשא ותשלם למבקש הוצאות הבקשה ושכ"ט עו"ד בסך של 5,000 ₪.

ההחלטה מותרת לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.

המזכירות תמציא החלטה לצדדים ותסגור התיק.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב' תשע"ט, 04 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.

